

Uvnitř si přečtete: Májové svátky a oslavy • Sólista ze Šumavy • Rozhovor nejen o tom, jak se ková kůň • Školáci v Itálii • Letní biatlon • Fotbalové zápasy

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XIV KVĚTEN 2014 ZDARMA www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

23. 4. 2014 ve 14 hodin proběhlo v obřadní síni Městského úřadu v Železně Rudě vítání šesti nových občánků. Jsou jimi: **Jakub Lehečka, Nela Glogarová, Markéta Chlubnová, Ela Ježková, Josef Jaroš a Karel Maxa.** Tři děvčátka a tři chlapečky osobně přivítali matrikářka Anna Šebelíková a starosta města Michal Šneberger za účasti jejich maminek, většiny tatínek, starších sourozenců, prarodičů a ostatních příbuzných. Místostarosta Milan Kříž se protentokrát zhostil role fotografa.

Ve vzduchu se vznášela příjemná a přátelská atmosféra. Určitě k ní přispěl kulturní program složený z veselých básniček a písniček s kytarovým doprovodem, o nějž se jako obvykle postaraly vybrané děti z místní mateřské školy pod vedením paní učitelky Moniky Najmanové. Za svou snahu obdržely z rukou matrikářky Šebelíkové sladkou odměnu. „Děkujeme za pozvání a za to, že můžeme být při této slavnostní události. Užijte si to, dokud jsou malí. Ať vám dělají samou radost, ale těšíme se na ně, až vyrostou a přijdou mezi nás,“ pronesla Monika Najmanová ke všem přítomným. Krátce nato se ujal slova starosta Šneberger. Ve svém vhodně zvoleném, emotivním proslovu připomněl, že narození dítěte je největším štěstím, ale zároveň velkou zodpovědností, kterou na sebe rodiče berou při jeho výchově. Zdůraznil důležitost hřejivého prostředí domova coby oázy dobra a lásky. Je-li domov právě takový, pak na něj člověk vzpomíná v nejtěžších chvílích svého života a z těchto vzpomínek čerpá novou sílu. Zdálo se, že noví občánci pod ochrannými křídly

rodičů starostovým slovům bedlivě naslouchají. Někteří kluci si při nich dokonce začali spokojeně broukat a vrtět se. Holčičky byly o něco klidnější a vesměs oblečené do šatiček a bílých punčošek. Starosta Šneberger všem také popřál hodně zdraví a životních úspěchů a speciálně dětem krásný, šťastný a spokojený život. Poté poprosil maminky o podpisy do pamětní knihy, každé potřásl rukou a předal květinu. Došlo i na tradiční fotografování v obecní kolébce. „Město dává finanční příspěvek 5000,- Kč na jednoho občánka. Pozváno bylo 8 občánků, z toho jedna rodina se v minulém týdnu odhlásila z trvalého pobytu v Železně Rudě a jedna maminka volala, že budou v termínu vítání na dovolené, takže se pro dáreček zastaví, až se vrátí,“ upřesnila ještě matrikářka Anna Šebelíková. Tak hodně štěstí do života, milí občánci!

Text a foto: LCK

Otevření kapličky v Hojsově Stráži

Spolufinancováno Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj

„Investice do vaší budoucnosti“

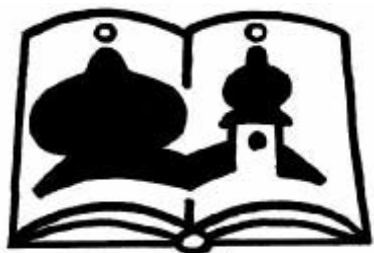

Po celkové rekonstrukci byla dne 26. 4. 2014 slavnostně otevřena a farářem Mgr. Ryszardem Potegou vysvěcena kapička na Jižních stráních v Hojsově Stráži. Rekonstrukci provedla Tělocvičná jednota Sokol Plzeň – Valcha za spolufinancování Evropské unie z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

ČASEM HISTORIE
SI TU RUCI MYJE
SNAD UŽ OD DOB
HVĚZDY TEREZIE
PAN KOPULE
A JLEČNA VĚZICE
ZTRÁJÍ STOLETÍ
NA VAŠNĚ VRAVY
TŘENICE
MEDIKAMENT ČAS
SNAD KLIMA VYTRÍBIL
A NĚKDY V NOCI
SNAD PO PŮLNOCI
PAN K. JLEČNU V. UŽ
V KLIDU POLÍBIL
SNAD

TOSPIKAL

Městská knihovna Železná Ruda

oblíbenější knihy a napsat pět aktivit, které by si přály v Noci s Andersenem zažít. Bylo přihlášeno i k četbě dětí. Děti tyto podmínky splnily a bylo vybráno 16 nejlepších.

V pátek, s krásným datem 4. 4. 2014, jsme se v 18.00 sešli v místní knihovně a zábava mohla začít. Nejprve si děti vybraly místo pro svůj noleh. Všechna oddělení byla zabrána – historická literatura, beletrie, romány pro ženy i oddělení detektivek. Poté si děti vyrobily vlastní jmenovky. Byly rozděleny do tří družstev a každé družstvo si napsalo své jméno do vystřiženého zvířátka a připnulo si ho na šaty. Měli jsme družstvo koček, rybiček a zajičků. Po jmenovkách dostala jednotlivá družstva do rukou vyřazená čísla Čtyřlístku a měla vystříhat a vymyslet svůj vlastní komiks, což se jim nádherně povedlo, a při čtení konečných děl jsme se opravdu pobavili.

Při čtení vlastnoručně vyrobených komiksů

Abychom si trochu odpočali od ručních prací, tak jsme si zahráli v chodbách základní školy hru Apokalypsu, s kterou jsme následně pokračovali i v tělocvičně, kde na ni byly lepší podmínky. Děti hra na zombíky, civilisty a vojáky moc bavila. Další hra spočívala v hlubokém nádechu a se slovy HUTUTU se děti vrhaly chytat své protihráče. Po výtvárných pracích a pohybových aktivitách čekala děti večere o sedmi vý-

Noc s Andersenem a reorganizace interiéru

borných pizzách, o kterou se postaral **Pension Böhmerwald**, za což velice děkujeme. Děti si moc pochutnaly.

Celá akce Noci s Andersenem se nesla v duchu komisaře Vrtáčky. Ani my jsme nebyli výjimkou a přečetli jsme si pár stránek z knihy Komisař Vrtáčka a prokletí zubu moudrosti od autora Petra Morkese. Večer už se pomalu chýlil ke konci, když se děti vydaly s baterkami po stopách komisaře Vrtáčky do chodeb školy a začaly plnit jednotlivé úkoly na šesti stanovištích. Ráda bych poděkovala žákyním sedmé, osmé a deváté třídy, které tato stanoviště obsluhovaly. Děti musely uhodnout se zavázanýma očima hodnotu jednotlivých mincí či zvuk vydávaný věcmi nebo nástroji, musely sáhnout do temných nádob a říct, co je uvnitř, zapamatovat si obrázky, vymyslet co nejvíce slov na písmeno K a spojit pohádkové dvojice, které patří k sobě. Poté s doprovodem obešly školu a takzvaná „bojovka“ byla prohlášena za úspěšně uzavřenou.

Děti si rozestlaly pelíšky, pověděly si zážitky z bojovky, zhlédly pohádku před spaním a usnuly vyčerpáním. Ráno je čekala snídaně, o kterou se pro změnu postarala **pekárna pana Rejzla**. Za výborné koláčky moc děkujeme! Velké díky také patří maminkám, které upekly mnoho buchet a bábovek a tím doplnily naše snídaně knihovnické „švédské stoly“. Po snídani si děti sbalily karimatky a spacáky a odešly snad plně zážitků dospát náročnou noc domů.

V závěru měsíce dubna podnikli dvě návštěvy do knihovny také prvňáčkové. Zopakovali si, jak se mají chovat ke knihám, zkoušeli se do knih opět začíst a nechybělo ani prohlížení obrázků. V závěru druhé návštěvy se podívali na některé díly seriálu Mrňouskové a poté odešli spokojeně na oběd.

V měsíci květnu začala v knihovně její reorganizace. V přední části knihovny se již nyní nachází pouze dětské oddělení, v zadní části najdou své knihy už jen dospělí čtenáři. Díky tomuto rozdělení se sníží vzájemné rušení malých a velkých čtenářů, což, jak doufám, přispěje k větší pohodě v knihovně. Dospělí čtenáři už také nemusí hledat své knihy „přes uličku“, ale každé oddělení má vyhrazené své boxy. V budoucnu také očekává knihovna nové regály, na které se všichni určitě už moc těšíme!

Aneta Šárka Šebelíková

Spaní mezi knihami

Ze školy i za školou • Ze školy i za školou

Zleva varhanistka Jana Havlíčková s Monikou Najmanovou při varhanním koncertu v železnorudském kostele dne 20. 4. 2014, Foto VCH

Ředitelský šuplík

Mladí zdravotníci jsou stále úspěšní

Další zprávou je skvělé umístění hlídky mladých zdravotníků I. stupně v okresním kole v Klatovech. Mladí záchranáři ve složení Karel Papež, Nela Škývarová, Michal Svítal, Šárka Topolová a Jakub Mansfeld pod vedením paní učitelky Jany Proškové zvítězili a postoupili do krajského finále. Hlídka starších zdravotníků těsně prohrála se zdravotníky z klatovské Plánické ulice.

Fotbalisté se dočkali

Na fotbalovém turnaji v Nýrsku se žákům školy konečně podařilo zlomit prokletí základních turnajů. Družstvo pod vedením pana učitele Jaroslava Lehkého obsadilo druhé, postupové místo a v brzké době ho čeká další turnaj o postup do okresního finále.

Ctírad Drahorád

Krásná Itálie

Jako každý rok i letos uspořádala MŠ a ZŠ Karla Klostermanna ve spolupráci s partnerským městem Aldeno pro žáky druhého stupně výběrový zájezd do Itálie.

V brzkých ranních hodinách jsme 28. dubna vyjeli směrem k Mnichovu. Naším cílem bylo náměstí Marienplatz, kde jsme si prohlédli pompézní budovu Nové radnice a mohli ji srovnat s výrazně menší radnicí Staroměstskou. Poté jsme se prošli historickými uličkami centra a navštívili trojlodní kostel Frauenkirche, který nás již zdaleky zdravil svými měděnými helmovými věžemi. Naši krátkou mnichovskou zastávku jsme zakončili u městského rezidenčního paláce bavorských králů, před jehož hlavním vchodem se rozkládá rozlehlý francouzský park obehnaný arkádami s výjevy z bavorské historie. Odtud jsme pokračovali dále Bavorskem směrem k rakouským hranicím. Nesměli jsme však opomenout naši tradiční zastávku pod olympijskými skokanskými můstky v Garmisch-Partenkirchenu. Poté již náš autobus uháněl do italského Trentina. Čím více jsme se blížili serpentínami k horskému městečku Garniga Terme, položenému ve výšce 820 metrů nad mořem, tím více stoupala mezi účastníky zájezdu nervozita. V šest hodin večer nás již vítala usměvavá tvář Armanda Larentise, majitele hotelu Laghetto, jehož zdi nám již léta poskytují při výpravách za poznáním azyl. Prostředí hotelu u malebného rybníka mezi lesy hory Monte Bondone nás znovu uchvátilo svou magickou atmosférou.

Již za rozbřesku druhého dne jsme se vydali do dvou set kilometrů vzdáleného města módy. Milano, druhé největší město Itálie, nás přivítalo slunečným počasím. Projeli jsme kolem neoklasicistního vítězného oblouku Arco della Pace z napoleonských let a vystoupili v blízkém parku Sempione, jehož spletité uličky byly pojmenovány podle slavných světových literátů. Naše kroky nejprve vedly do renesančního hradu rodiny Sforzů. Po krátké procházce po anglickém parku ve zdech paláce jsme se vydali k dominantě celého města, velké gotické katedrále Narození Panny Marie. Tento dóm, čnící do výše 45 metrů, vzbudil nebývalý údiv, a mnozí projevíli zájem prohlédnout si taktéž

Společná fotografie z horského putování po visuté cestě nad jezerem Garda, Foto Markéta Topková, 9. třída

honosné interiéry. Mramorové zdi katedrály nás ochladily před prohlídkou galerie Viktora Emanuela II. Tato zasklená pasáž s mnohými obchody byla vystavěna v době sjednocování Apeninského poloostrova a dodnes je mezi Italy chápána jako politický a národní památník.

Vprostředku týdne jsme se vydali na návštěvu aldenské školy. Její žáci nás uvítali zpěvem a po projevech ředitelů obou škol si děti mezi sebou vyměnily drobné dárky. Celé dopoledne jsme věnovali sportu. Tradiční utkání ve volejbale jsme sice tentokrát prohráli, avšak požitek ze hry nám vše vynahradil. V poledne nás čekala návštěva místní radnice. Po srdečném uvítání radní pro kulturu Alidou Cramerotti pro nás bylo přichystáno malé občerstvení. Na oběd jsme se vrátili do prostor školy, kde jsme celé odpoledne strávili s aldenskými žáky. K odhození ostychu jsme si zahráli několik her, které měly prolomit komunikační bariéru. V podvečer jsme pak všichni zasedli ke společnému stolu v pizzerii Smorza v nedalekém Romagnanu.

Státní svátek jsme věnovali turistice. Za cíl jsme si zvolili Lago di Garda, největší italské jezero, které se nachází na severu země mezi Alpami a Pádeskou nížinou. Vydali jsme se mimořádně mnohotvárnou krajinou po horské pa-

noramatické visuté stezce z městečka Torbole. Cílem naší pouti se stalo romanticky působící středověké městečko Malcesine, nad nímž se tyčila věž hradu Castello Scaligero. Poslední výlet našeho zájezdu žáci věnovali také nákupu suvenýrů v malých obchůdkách v historické zástavbě.

Páteční ráno již probíhalo v duchu jisté nostalgické, jež byla umocněná sychravým počasím. Tato teskná nálada nás neopustila ani při návštěvě aldenské školy, kde se naši žáci rozloučili s nově nabytými přáteli. Cesta domů do Železné Rudy byla přerušena už jen krátkou zastávkou ve městě Wattens, sídle šperkařské firmy Swarovski, kterou založil český rodák z Jiřetína pod Bukovou Daniel Swarovski.

Při vjezdu do Železné Rudy se všem cestovatelům vrátila růž do tváří. Ne, že bychom si oddechli, že už tu strastiplnou pouť máme za sebou, ale při pohledu na známá místa naše srdce vždy pookřejí. Z Itálie jsme si přivezli spousty nezapomenutelných zážitků a těšíme se, že naše města a školy budou ještě dlouhá léta spolupracovat a umožní svým žákům tento jedinečný zážitek.

*Michaela Veselá, učitelka
– účastnice zájezdu*

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Zvířátka za hranicí

V naší mateřské škole jsme se opět zapojili do společného programu česko-německých setkávání dětí „Odmalička“ z Koordinačního centra TANDEM Plzeň. Naš projekt, který realizujeme s partnerskou Mateřskou školou v Bayerisch Eisenstein, jsme nazvali „Zvířátka za hranicí“. Připravili jsme pro děti výlet do ZOO Lohberg na bavorskou stranu Šumavy, vláčkem na Brčálník a na farmu Nová Hůrka. Při setkání dětí jsou připraveny programy SEV Kašperské Hory se zaměřením na poznání toho, jak žijí zvířátka Šumavy a Bavorského lesa.

Projekt jsme zahájili ukázkou dravců v MŠ s paní Kuncovou z farmy na Brčálníku. Přivezla dětem ukázat i malou sovu pálenou, která se

moc líbila. Vyprávěla velmi pěkně o životě ptáků i jejich mláďat. Určitě se přijedeme s německými kamarády podívat na další dravce i zvířata na Brčálník.

Paní Lavičková, pracovnice SEV Kašperské Hory, nám vyprávěla o významu zachování lesů jako domova pro zvířata i pro život lidí. Velmi zajímavou formou dětem přiblížila, proč musíme přírodu chránit. Následovala i praktická ukáзка – všechny děti vyráběly ručně papír a ozdobily si ho obrázkem z ubrousků. Pozvala nás také na farmu Nová Hůrka, kde můžeme

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dokončení ze strany 3

vidět spoustu zvířátek. Už jsme výlet uskutečnili a moc děkujeme za krásné dopoledne v nádherné šumavské přírodě plné zvířátek, které děti mohly poznat úplně zblízka, a spoustu znalostí si ověřily naživo, např. koza dojí mléko, ovečka

za vámi chodí jako pejsek... Byla to milá a příjemná návštěva. Protože počasí nám nepřálo, pojedeme na farmu ještě jednou, abychom si vyzkoušeli i rybaření.

V měsíci květnu a červnu budeme naši aktivitu spolupráce a poznání rozvíjet. Věříme, že se nám podaří rozvinout u dětí aktivní zájem

Zvířátka za hranicí

o to, jaká jsou zvířátka za hranicí u kamarádů na německé straně hranice a navážeme na loňský projekt, že zvířátka za hranicí jsou stejná a hlavně „mluví stejnou řečí“ a hranice neznají. Děkujeme všem, kteří nám pomáhají při realizaci projektu.

Mila Hájková

Relaxace v solné jeskyni a čarodějnický rej

Pobyt v solné jeskyni je příjemným zážitkem navozujícím hlubokou relaxaci. Největší přínos má pro děti trpící dýchacími problémy, záněty plic a dutin, astmatem, alergiemi a atopickým ekzémem. Klima solné jeskyně působí těž příznivě na nervový systém. Naše třída Broučků navštívila 24. dubna solnou jeskyni v Klatovech. Děti si hrály se solnými krystaly a dýchaly vzduch s vysokou koncentrací jódu, který zlepšuje prokrvení všech orgánů včetně srdce, mozku a pohybového aparátu.

29. dubna jsme uspořádali v MŠ tradiční čarodějnický rej. Děti ze třídy Sluníček vyrazily do „kouzelného lesa“, kde je dobrotivý čaroděj obdařil pokladem, který musely nejprve nesehnat. Cestou plnily úkoly s hadem, pavoukem, hledaly bludičku luční a hejkala lesního. Každé dítě našlo v lese netopýra s provázkem, se kterým si pak zalétalo. Děti ze třídy Čmeláků a Broučků řádily nejprve ve svých třídách. Hrály hry, vařily lektvary proti zlobení, soutěžily o nejpříšernější škleb a smích, namá-

čely žížaly a brouky do bahna a pak je s chutí snědly (ovoce a piškoty do rozpuštěné čokolády). Potom nasedly na svá košťata a odletěly na místní hřiště, kde pokračovaly v řádní. Protože všechny děti uspěly v čarodějnickém řádní na jedničku, dostaly za odměnu medaili.

Chtěli bychom poděkovat panu Jiřímu Najmanovi z Lesů České republiky za výrobu dřevěného stojanu na jízdní kola pro děti u prvního pavilonu mateřské školy.

Za kolektiv MŠ Ludmila Havelková

Autorizovaný servis na ŽELEZNÉ RUDĚ ?!

Využijte kvalit autorizovaného servisu

Škoda, Citroën, Hyundai, Renault a Dacia!

Stačí zavolat 607 037 111.

**Vůz ZDARMA vyzvedneme, opravíme, provedeme STK/Emise
a ZDARMA Vám jej přivezeme zpět!**

ŠKODA

CITROËN

HYUNDAI

RENAULT

AUTO NEJDL Klatovy, Domažlické předměstí 610, www.autonejdl.cz, tel.: 376 358 700

HORSKÁ SLUŽBA ŠPIČÁK

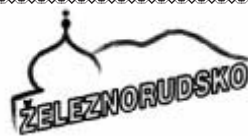
ČÍSLO HS ŠPIČÁK - NONSTOP: +420 376 397 273

CELOREPUBLIKOVÉ ČÍSLO - NONSTOP: 1210

Železnorudsko Vás baví!

Kalendářní přehled akcí – jaro 2014

	Akce:	Kontakt:	Pořadatel/místo:
23. 5.	Noc kostelů - kostel v Železné Rudě a Hojsové Stráži bude do půlnoci přístupný, v kostelích se uskuteční hudební koncerty, prohlídka s výkladem...	732 771 807	Farnost Velhartice, Nýrsko
23. 5.	Koncert Železnorudského smíšeného sboru, o. s. - hudební vystoupení pěveckého sboru - „Noc kostelů“	737 331 059	Kostel H. Stráž 21.00, Železná Ruda 23.00 hod.
23. - 25. 5.	IX. výcvikový víkend - pro psy s jejich páníčky z řad široké veřejnosti, trénink stop, poslušnosti, obrany...	607 810 762	Kynologický klub Železná Ruda
31. 5. - 1. 6.	Zahájení provozu LD Špičák - spuštění víkendového provozu Bikeparku a lanové dráhy	376 397 167	SKI & BIKE Špičák
1. 6.	Den dětí - hasiči a kynologové připravili dětem odpoledne plné her a zábavy...	376 397 150	SDH Železná Ruda / Železná Ruda
7. 6.	Den dětí - oslava Dne dětí proběhne tradičně u hasičárny	376 361 227	SDH Hojsova Stráž / Hojsova Stráž
7. - 8. 6.	CUBE Stereo Test Tour - testovací víkend kol značky CUBE, veřejnost si může zdarma vyzkoušet enduro řadu této známé značky	376 397 167	SKI & BIKE Špičák
8. 6.	Jarním Železnorudskem - „Belvederský lesní kros“ - 35. ročník crossového závodu okolím Železné Rudy	376 397 024	TJ TATRAN
13. - 15. 6.	Sraz Kaipanů - VI. ročník - tradiční akce penzionu HABR, koná se na zahradě uvedeného penzionu	603 894 139	Penzion HABR
14. - 15. 6.	Bikepark Opening 2014 - slavnostní zahájení bikové sezóny, večerní živý koncert open air, doprovodné akce...	376 397 167	Sport. areál Špičák
14. 6.	Kynologické zkoušky - podle mezinárodního zkušebního řádu IPO	607 810 762	Kynologický klub Železná Ruda

Výstavy a expozice na Železnorudsku:

Historické motocykly – stálá expozice v Zámečku v Železné Rudě

Historie lyžování na Železnorudsku – stálá expozice v Zámečku v Železné Rudě

Český kráter – stálá geologická expozice v Zámečku v Železné Rudě

Pivničkovo a Křemelničkovo království - ul. 1. máje, vedle Pohádkové cukrárny.

Provozní doba: I-IV: St, So, Ne 10-16, V-IX: Út-Ne 10-17, X: So, Ne 10-16 hod., XI-XII: mimo provoz, tel.: 737 441 332

Akce „Neptun“ – výstava k největší mystifikaci z období studené války, nálezy beden se tajnými nacistickými dokumenty v Černém jezeře...

Muzeum Šumavy Železná Ruda, od července 2013 do září 2014

Šumava umírající? Ne. Romantická. – výstava ke 130. výročí narození Josefa Váchala, ve vestibulu radnice, 1. – 29. 8. 2014

(Upřesnění k akcím, příp. jejich doplnění, naleznete v Železnorudském zpravodaji, nebo na www.sumava.net/itcruda)

ITC Železná Ruda, Tel./Fax: 376 397 033, e-mail: itcruda@sumava.net

MÁJOVÉ OSLAVY A SVÁTKY

Středa 30. 4. byla ve znamení stavění letošní májky u městské hasičské zbrojnice v Železné Rudě

U sousedů v Bavorské Rudě stavěli májku o den později, 1. května

A takhle se tužili hojsovečtí hasiči při stavění májky

Ve čtvrtek 1. května město Železná Ruda uspořádalo na hraničním nádraží v Alžbětíně slavnost k 10. výročí vstupu České republiky do EU. Šlo se mnoho hostů jak z Čech, tak z Bavorska. Slavnost natáčela i Česká televize. Železnorudský klub se postaral o občerstvení hostů a účinkujících

Všechna foto
Václav Chabrá

Vážení čtenáři,

májka je za námi, Dětský den před námi. Upřesnění Dětského dne i s programem najdete včas na našich stránkách a na plakátech ve městě. Jinak jsme během minulého měsíce řešili jen několik menších událostí. Novinkou v našem sboru je „nový“ dopravní automobil Citroën Jumper, který nahradil starý VW Transporter...

Události za duben 2014

2 x únik látek 1 x dopravní nehoda 3 x technická pomoc

- 1. 4. 2014 – Asistence DZS s transportem pacienta na Javorné.
- 7. 4. 2014 – Pomoc DZS s transportem pacienta na Špičáku.
- 24. 4. 2014 – Opět pomoc DZS s transportem pacienta v těžkém terénu na Špičáku.
- 27. 4. 2014 – Dopravní nehoda osobního automobilu do sloupu veřejného osvětlení v Alžbětíně. Na místě byla provedena protipožární opatření a vozovka uklizena od rozbitých částí vozu.

- 28. 4. 2014 – Odstranění větší naftové skvrny v ulicích Sklářská a Krátká. Vlivem deště došlo k roztažení na plochu více než 600 m². Pomocí sorbentu byla skvrna během necelé hodiny odstraněna.
- 29. 4. 2014 – Menší olejová skvrna z porouchaného automobilu v ulici 1. máje.

Májka nám opět stojí

Tak jako každý rok, i letos se nám to povedlo. I díky vaší podpoře nám májka opět stojí a letos pravděpodobně naposledy na tomto místě. Vzhledem k výstavbě výjezdového stanoviště ZZS bude muset v budoucnu dojít k přesunu základny a stojanu májky. O umístění ještě není jasno, ale přijďte opět za rok, uvidíte.

„Nový“ vůz

Veškerá technika neustále stárne. Je to pár let, kdy jsme s radostí uvítali VW Transporter (dříve Horská služba Špičák), který nahradil již veteránskou Avii. A nyní jsme po několika měsících broušení, kytování, lakování a oprav přivítali novější vůz Citroën Jumper. Také se jedná o verzi 4x4, ale má navíc 2 místa k sezení, což je neocenitelné plus. Sbor mladých hasičů se dosti rozrostl a cestovat s nimi po soutěžích je stále složitější a náročnější. Proto bylo rozhodnuto o zakoupení tohoto více-místného automobilu, který prošel řadou úprav a nyní je již v hasičské verzi. Starší VW Transporter putoval ke kolegům z Hojsovy Stráže, kteří tak mají konečně po letech pomocníka k cisternové automobilové stříkačce Tatra 815 a mohou jezdit k událostem ve více než jen ve 4 lidech.

Zpravodaj: Filip Brož

Každým dnem nyní roste rozhledna na Špičáku

Text a foto k 1. 5. 2014: fb

Naši podnikatelé a jejich služby

Veverka

Již několik týdnů si mohou pozorovat kolemjdoucí v obchodním domě u AKVA TYNA – ZOO všimnout, že se zde ve výběhu prohání jen jedna veverka Prévostova. Samička, která zde byla, bohužel posla, ale majitel obchodu p. Souček má v plánu nyní osamoceného samečka opět potěšit a sehnat mu kamarádku. Mnoho desítek, ne-li stovek, zvířátek ale i tak můžete shlédnout v obchodě samotném, od rybiček, přes ještěrky, hady, různé ptactvo až po kočičky a pejsky.

Text a foto: fb

Na skok do Bavorska • Na skok do Bavorska

Inovace bavorské lesní železnice Waldbahn

Pokud kromě pěších výletů a jízd autem posedujete na sousedního Bavorska lesní železnici zvanou Waldbahn, můžete v letošní sezóně zaznamenat další novinky a inovace. Nejenže zelenožlutý vláček Waldbahn celoročně dvakrát denně zajišťuje až na české nádraží Špičák (zhruba od poloviny května až do začátku září frekventovaněji), ale na české straně ho konečně smí řídit český strojvedoucí a ve vlaku Vám jízdenky zkontroluje český/á průvodčí.

Pozor! Z vagonů Waldbahnu zmizely samoobslužné automaty na jízdenky. Jedete-li z Čech, lístky je nutno si zakoupit před nástupem do vlaku u pokladny na nádraží, případně to stihnout na trati Špičák – Železná Ruda město – Železná Ruda centrum a Železná Ruda Alžbětín přímo u českého průvodčího. Celodenní jízdenka s názvem Skupinová víkendová region Plzeňský

+ Německo (dříve SO NE +DB) v současné době stojí 350,- Kč. Tato jízdenka je určena až pro 5 osob, z nichž maximálně dvě mohou být starší 15 let, tedy mimo dvou dospělých osob počítá až se třemi cestujícími dětmi do 15 let. Nestihnete-li zakoupení jízdenky v Čechách, můžete si ticket koupit u německého průvodčího. V takovém případě celodenní jízdné pořídíte od 7,50 euro.

I když se český obslužný personál na společném česko-německém nádraží v Alžbětíně, jímž kuriózně prochází státní hranice mezi Českou republikou a Německem, vymění s německým, nemusíte smutnit. Někteří řidiči a němečtí průvodčí mluví docela solidně česky. A hlavně, jednotlivé vagony Waldbahnu mají nový design. Srdce Čecha potěší už tím, že všechna upozornění a nápisy ve vlaku si nyní můžete kromě standardní němčiny a angličtiny přečíst také v češtině! Mimoto si až do stanice Zwiesel, uzlového nádraží, na němž se přestupuje v případě, že míříte jiným směrem, než je Plattling, při zastávkách ve stanicích Bayerisch Eisenstein, Ludwigsthal a Zwiesel jako bonus vyslechnete české instrukce při výstupu, a to včetně přání hezkého dne.

Přeppravujete-li se Waldbahnem společně s dětmi, nemusíte mít obavy z toho, že by se snad nudily. Už pohled z okének Waldbahnu za každého počasí nabízí malebné scénérie kraje sedláků, farmářů a hospodářů. A v každém vagonu Waldbahnu najdete místa označená Kinder Ecke, tedy Dětský koutek se svou výpravčí. Koutek svým vybavením slouží pro pobavení těch nejmenších i odrostlejších dětí.

I když se to zase tak často nestává, přece jen se někdy mění a přibývají i železniční stanice. Mezi dosud od sebe vzdálenější Gotteszell a Deggendorf Hauptbahnhof/ Hlavní nádraží se vklíníla zbrusu nová železniční zastávka Grafling – Arzting.

Šťastnou cestu přeje Lucie Charlotte Kopecká

Bleší trhy v Deggendorfu v sezóně 2014

Hojně navštěvované bleší trhy se od letošního dubna až do října konají v deggendorfské čtvrti Deggenau, v Josef-Wallner-Straße. Trhy jsou pro tento rok kvůli zemské zahradní výstavě Landesgartenschau místem pořádání velmi vzdáleny od deggendorfského hlavního nádraží. Starším lidem a těm, kteří nemohou nebo nejsou zvyklí hodně chodit, se rozhodně doporučuje dopravit se do oblasti přístavu autem. Ostatní čeká po zhruba hodinové jízdě Waldbahnem 75 až 90 minut svižné chůze městem. Poté, co podejdete most, lze se průběžně orientovat také podle viditelných žlutých cedulí s černými šipkami a nápisem Flohmarkt.

V oblasti zastřešených parcel můžete použít parkoviště a WC zdarma. Navštěvníci jistě uvítají možnost rychlého občerstvení s posezením u několika stolečků a pojízdný stánek se zmrzlinou. Zastřešení chrání jak proti případnému dešti, tak skýtá toužebně vyhledávaný stín za slunného dne. Organizátoři nás s konkrétními termíny od měsíce května nejprve dlouho napínali, aby se nakonec rozhodli pro zcela jednoduchý systém bez ohledu na datum: **pátek vždy od 8 hodin, sobota od 14 hodin, kromě německých svátků.**

Text a foto: LCK

Waldbahn má ve svých vagoncích i dětský koutek/Kinder Ecke, Foto LCK

ROZHOVOR

nejen o tom, jak se ková kůň

Chov koní a práce s nimi odnepaměti patří k šumavským tradicím. Čtyřicetiletý koňář Radek Ipser ze Železné Rudy se chovu koní a práci s nimi věnuje od nejútlejšího dětství. Tak ho tady starousedlíci znají a vnímají. Když mu v polovině dubna časně ráno zase přijel okovat koně jedenatřicetiletý podkovář Viktor Kolbeck z Hluboké u Kdyně, Železnorudský zpravodaj si tuhle nevšední podívanou nemohl nechat ujít. Bylo slyšet broušení kopyt, zametání rohoviny a pravidelné klepání podkovářského kladívka. Chování koní signalizovalo, že jsou na kování zvyklí. Občas některá z kobyl spokojeně zařehkala. Znělo to jako dík za péči. Rozmary aprílového počasí se sněžením nijak neubraly ptactvu na zpěvu, ani na dobré náladě obou mužů. Při vši soustředěné práci dokonce ještě stíhali odpovídat na zvědavé dotazy.

Kolik máš celkem koní?

Radek: Celkem čtyři. Do lesa mám tři. Kobylly se jmenují Bára, Šárka a Lota. Až na čtvrtého Mateše jsou to samé ženské.

Tvoji koně jsou na práci i na svezení?

Radek: Ano. Jsou univerzální: kočár, les, saně a pod sedlo.

Kolem koní je pořád plno práce. Pomáhají i děti, starší Radek a mladší Andrea?

Radek: Ano, pomáhají a oba mají o koních všechny potřebné znalosti. Stejně tak moje partnerka Andrea (starší). Radek pomáhá a potřebuje sílu. Andrea (mladší) je na koně taky jako litá, ale teď musela do školy.

Brzy se vám narodí miminko. Jak to vidíš s jeho budoucím vztahem ke koním?

Radek: Přírůstek do rodiny očekáváme začátkem června. Bude to holčička Markétka. Ke koním ji samozřejmě budu vést.

Viktore, dají se ve vaší rodině, stejně jako je tomu u Radka Ipsera s chovatelstvím a prací s koňmi, vystopovat podkovářské kořeny?

Viktor: Rozhodně ano. Jsem vyučený kovář a podkovář. Druhý z rodiny, po mém tatě. U něj jsem se vyučil, co se praxe týče. Od mých patnácti let jsme všechno dělali spolu a všude jezdili spolu. Tatínek Josef bohužel před rokem zemřel. Bylo mu 56 let. Stihnul mi ale předat svůj odkaz a já díky tomu pokračuji dál. S ním to bylo mnohem snazší, pomohli jsme si.

Říkáte, že jste vyučený kovář a podkovář. Jaký je v tom rozdíl?

Viktor: Kovář dělá jen se železem – mříže, ozdobné předměty a tak. Kovář vám na rozdíl od podkováře koně neoková...

Při své práci jste prakticky pořád mimo domov. Co na to říká vaše rodina?

Viktor: Manželku a děti zatím nemám, ale úplně sólo nejsem. Přítelkyně chová taky jednoho koně. Doufám, že jednou budu předávat pracovní zkušenosti svému dítěti tak, jak jsem se to já naučil od svého tatky a podědil to po něm.

Co když budete mít dceru?

Viktor: Už je jedna podkovářka v republice. Dřív to asi bylo zakázané, že se holky nesměly jít učit za podkováře, ale dneska už to jde.

Jak často se ková kůň?

Radek: Tak každých devět až jedenáct týdnů. Kopyta rostou koním stejně jako lidem nehty. Není to o tom, jestli podkova drží, nebo ne. Při domluvě s podkovářem taky hodně záleží na tom, jestli má on čas. A jestli mě zrovna nebolí záda z práce v lese. Musíme se spolu zkrátka předem domluvit. Já podkováře potřebuji víc než on mě.

Co všechno potřebuje koňář k tomu, aby byl na příjezd podkováře rádně připraven?

Viktor: Koně.

Radek: Koně, peníze a sílu.

Dochází někdy při kování koní ke zraněním?

Radek: U mě ne! Respektive u koní určitě ne, ale u lidí se to stát může.

Viktor: Ani moc ne. Neříkám, že ne, ale naštěstí už dlouho se nic nestalo.

Jak dlouho průměrně trvá okování jednoho koně?

Viktor: Necelou hodinu.

A přesný postup?

Radek: Koně se sundají podkovy, kopyto se oštípí, vystrouhá, oraš-

Zdola podkovář Viktor Kolbeck, koňář Radek st. a Radek Ipser ml. s kobyloou Šárkou

pluje. Mezitím se dají podkovy vypálit, nažhavit. Když to má podkovář vybavené, tak přijde a za tepla vypálí, aby podkova pasovala. Za tepla, protože kopyto „teče“, při tom je tam nejméně takových 1000 až 1200 stupňů Celsia, možná i víc. Za studena to není ono. Musí se ošetřovat jenom ta část, kde to kůň necítí. Také stěna s hřebíky se musí přesně udržovat, nesmí jít do živého, to by koně bolelo a neudrželi bychom ho. Kopyta jsou buď bílá, nebo tmavá.

Viktor: Někteří koně mají kopyta barvou někde mezi tím, taková „pruhovaná“. Je tu taková bílá čára (ukazuje v detailu) a za tu hřebík nesmí přijít. Jde o centimetry. Při práci se používají speciální podkovářské hřebíky. Nekoupíte je v běžném železářství. Jsou upravené podle toho, jak má kůň silnou rohovinu. Můžete si vzít jeden na památku. Zítra odpoledne jedu do Pasova. Kdyby mi jeden chyběl, tak vám zavolám (smích).

Máte pevně dané ceny?

Viktor: Ne, individuální, kůň od koně. Záleží na tom, zda mám staré podkovy, nové podkovy, jestli se jenom strouhá, jestli se dávají podkovy třeba jen na předeek. Dá se to přirovnat k manikúře a pedikúře u lidí.

Radek: Čím víc věcí si budete vymýšlet, tím je to dražší. Třeba tyhle podkovy už jsou tu na poslední. Příští kování už budou na vyhození a dají se nové (ukazuje). Překování starých podkov vyjde na 800,- Kč, okování za použití nových podkov na 1 200 Kč.

Auto podkováře, jak vidno, obsahuje dokonalou výbavu od nástrojů až po různé druhy podkov. Kolik vlastně stojí jedna podkova?

Viktor: Záleží na tom, jestli je hladká, bez ničeho a také na její velikosti. Holá a menší přijde tak na 60,- korun, větší na 90.

Co se dělá s použitými podkovami, schovávají se pro štěstí?

Radek: Tak. Kdysi jsme je vyhazovali do starého železa. Teď, když jezdíme v kočáře a jsou příjemní lidé, tak těm je dám na památku.

Podkovář Viktor Kolbeck (vlevo) a koňář Radek Ipser (vpravo) při kování kobyly Bary

ROZHOVOR

nejen o tom, jak se ková kůň

Dokončení ze strany 8

Jak se správně věší na futra podkova pro štěstí?

Radek: Jako smajlík. Štěstí poletí, poplave, půjde. Když ji budete mít pověšenou obráceně, tak štěstí spadne, steče, neudrží se. Když máte podkova pověšenou do písmene U, štěstí zůstává. I ti koňari je mají mnohdy špatně pověšené. Kolikrát jsem se někam přišel podívat a – hrůza!

Viktor: Tak.

Radek: Jeden jediný člověk na kočáru to věděl, jak se věší podkova, za ty čtyři roky, co provozuji jízdy s kočárem s koňmi, a řekl to správně. Podle lidské logiky to holt vychází obráceně.

Může si podkovář při kování s koněm poradit úplně sám, nebo vždy potřebuje aktivní asistenci koňáře?

Viktor: Jde to. Někteří podkováři si koně drží sami, ale nemůžete to takhle praktikovat celý den. To byste u toho padli.

Vnímají koně proces kování?

Radek: Jsou napnuti a ví, že přijdou na řadu. Každá kobyla má svoji letoru. Bára na kování stojí nejlíp. A dominantní Šárka nemá ráda podkovářskou stoličku. Ta by z ní tu nohu chtěla hned sundat...

Když koňar o koňská kopyta dostatečně nedbá, co potom?

Radek: Po úpravě kopyt a kování má kůň určitě větší pohodlí. Kdyby koňar o kopyta ne-

dbal, narostla by koni dopředu jako kašparovi a začala by se kroutit, stáčet nahoru. Kůň musí chodit po celém kopytu, ne jen po střelce. Je důležité, aby kůň nestál jen na patě kopyta, tím by ji umačkával. Cítil by se stejně jako člověk s neostříhanými nehty.

Co když kůň nechce při kování stát a plaší se? Pomáhá i podkovář?

Viktor: Asi by si ho měl nejdřív srovnat majitel. Až si ho srovná, teprve potom se ková. Jinak se může stát, že koně náhodou při práci nechtěně uhodíte a majitel vás pak může nařknout z toho, že jste mu praštili koně.

Máte svoje stálé zákazníky, svoji klientelu?

Viktor: Mám. Ze 70 – 80 % z Německa. Svých podkovářů mají sice taky dost, ale hodně jim záleží na kvalitě. I v Čechách se najde dost kovářů a podkovářů. I tady někdo nemá pomalu co dělat a druhý se může přetřhnout. Do Německa předtím 20 let jezdil můj otec, takže rozhoduje naše dobré jméno. Kšefty jsou, až odřikám. Žádné nové klienty si neberu. V současné době se do mého časového harmonogramu prostě nevejde ani o koně víc. Když si koupí stávající klient dalšího koně, to je něco jiného. V tom případě počet nerozhoduje.

Padla slova, že každý kůň má jinou povahu. Mají koně i jiné chutě?

Radek: Ne. Rohlík, chléb všichni jednoznačně upřednostní před ovsem, protože ty dostávají jako pamlsky, jako dítě čokoládu nebo zmrzlinu. A taky kostkový cukr, mrkev, zeli, květák, jablka. Jablek nesmí být zas moc. Jablka

Pojízdná kovárna Viktora Kolbecka

v sobě mají takovou kyselinu, která by koním mohla způsobit štípání.

A jak má člověk ke koním správně přistupovat, aby byli dobrými přáteli?

Radek: Jak už jsem řekl, mám čtyři koně a ke každému se musím chovat úplně jinak. Na některého být hlasem razantnější, na některého mírnější při práci. Je to povahou. Ale rád mít všechny stejně. Ne jednoho víc, to nejde. Nesnáším, když se mě někdo ptá, kterého ze svých koní mám nejradši. Všechny stejně. To oni vy-cítí, že člověk jednomu nadřazuje. Nedovedu si představit, že bych měl třeba tři koně v lese, dvěma dával chléb a jednomu ne. Jak by to vypadalo?! To bych před nimi neobstál.

Rozhovor a foto: Lucie Charlotte Kopecká

Šumavo, Šumavěčko milá...

Z vedoucího CHKO pověřeným ředitelem NP Šumava

V listopadu 2013 se na stránkách Železnorudského zpravodaje objevilo foto usmívajícího se vedoucího Chráněné krajinné oblasti Šumava, přírodovědce Pavla Hubeného. Správa CHKO Šumava slavila 50 let své existence a Pavel Hubený k tomu výročí vydal publikaci Chráněná krajinná oblast padesátiletá... Uplynulo pouhých šest měsíců. Pavel Hubený se stále usmívá. K dobré náladě má teď o dobrý důvod víc. V čele CHKO Šumava strávil posledních 21 let. Teď stanul na prahu nové výzvy. Náměstek ministra Životního prostředí České republiky Vladimír Dolejský ho uvedl do funkce pověřeného ředitele Správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava.

Řízením parku se bude Hubený na popud ministra životního prostředí Richarda Brabce zabývat do té doby, než bude v řádném výběrovém řízení vybrán nový ředitel. Mělo by se tak stát nejpozději do roka. Funkce se Pavel Hubený ujal 1. května. Netají se tím, že se od samého počátku hodlá soustředit především na uplatňování nového plánu péče o NP Šumava: „Mým cílem je, aby Správa NP a CHKO Šumava byla vzorným úřadem a správcem státního majetku. Chci minimalizovat rizika, že budeme dostávat sankce za nedostatečné dodržování zákona o ochraně přírody a krajiny. Péči o území chci uskutečňovat plně v souladu se schváleným plánem péče. Jsem přesvědčený, že to by nemělo být ve střetu s žádnými už dříve dohodnutými zájmy, protože plán péče v podstatě konzervuje a stabilizuje dosavadní způsob nakládání s územím. Rozhodně není mým cílem rozšiřovat bezzásahová území mimo tento dokument. Chci také vyhodnotit dosavadní projekty jaksi „novýma“ očima. Mým cílem ale není

Vladimír Dolejský uvádí do funkce Pavla Hubeného, foto pp

vše zastavit a zavelet o 180 stupňů zpět. To rozhodně ne. Po jejich vyhodnocení si chci být jen jistý, že budu dále podporovat projekty dostatečně šetrně a zcela v souladu se zákony této země.“

LCK

České samolepky zachraňují před smrtí statisíce opeřenců

Těžko si představit šumavskou přírodu bez trylkujícího ptactva. Ptáky však nárůstem výskytu skleněných ploch každým rokem valem ubývá. V Čechách jich kvůli tomu ročně hynou statisíce, v celé Evropě se alarmující číslo šplhá až k 10 miliónům! Proto Česká společnost ornitologická (ČSO) a Zelená domácnost společnými silami nově vyvinuly speciální samolepky s UV efektem, které jsou s to ochránit ptáky před smrtí po nárazu do skla. Samolepky se v ČR také vyrábějí. Snadno se instalují a představují levné (arch samolepek s různými motivy, a k tomu jedna děkovaná zdarma, vás nyní přijde na 99 Kč) a účinné, pro lidské oko téměř neviditelné, řešení. I vědecké výzkumy v USA potvrdily jejich vysokou účinnost. „Ptáci je totiž, díky schopnosti vidět ultrafialové světlo, vidí jako jasně modré plochy, které je dobře upozorní na nebezpečí,“ říká Petr Dobrý z firmy Zelená domácnost. Další srozumitelné vysvětlení zájemci najdou na webových stránkách ochranaptaku.cz.

„Lidé si často neuvědomují, že letící pták v prosklené ploše nevidí překážku, ale naopak zrcadlí se krajinu. Plochu proto považuje za prostor vhodný k přeletu. Toto riziko se ještě zvyšuje s použitím „zrcadlového“ skla, využitím rohových oken nebo oken za sebou. Rozhlédneme-li se kolem nás, takových pastí na ptáky číhají desetitisíce. Pro moderní architekturu je sklo jedním ze základních materiálů. Jedna černá silueta v rohu veliké skleněné plochy problém nevyřeší, sada téměř neviditelných samolepek v pravidelných rozestupech však ano,“ říká Lukáš Viktora z ČSO. „Časem bychom chtěli, aby z části výtěžku z prodaných samolepek vznikl registr nebezpečných ploch, kde hynou ptáci po stovkách,“ doplňuje Zuzana Dobrá, jednatelka internetového obchodu www.zelena-domacnost.com, jehož prostřednictvím se dají samolepky pořídit.

LCK

Šumavský koutek zoologa

Všemi mastmi mazaná?

Liška obecná je opředena mnoha pravdivými i zcela smyšlenými mýty. Proto je jedním z nejvíce zmiňovaných zvířat jak v pohádkách, bajkách, dětských říkankách, tak v ilustracích dětských knih a v hudbě. Okřídlenou větou: „Budulínku, dej mi hrášku, povozím tě na ocásku,“ kterou k důvěřivému Budulínkovi v pohádce mazlivě lidským hlasem pronáší liška s úmyslem odvléci kloučka do své nory, slyšel nebo četl alespoň jedinkrát v životě snad úplně každý. A vzpomeňme třeba známou operu hudebního skladatele Leoše Janáčka s názvem Příhody lišky Bystroušky nebo pohádku Karla Jaromíra Erbena Pták Ohnivák a liška Ryška, kterou přechytl už celé generace dětských i dospělých čtenářů. Jedlá a chutná houba liška obecná a jedlá, ale špatná, strmělka oranžová neboli liška oranžová, rostoucí v šumavských lesích, se svou barvou téměř shodují s barvou liščího kožíšku. A jeho odstín zase vede k chronicky se opakujícím narážkám typu „má vlasy rezavé jako liška“ pro nositele a nositelky rudé hřívy na hlavě. Slovo liška figuruje v názvech různých firem a společností v mnoha zemích světa a také v příjmeních obyvatel naší republiky, ať už v české podobě Liška, Lišková, nebo v z němčiny pocházející verzi Fuchs, Fuchsová. I na Železnorudsku nositele tohoto příjmení potkáme. Svého času jezdil hrát do LA Samoty herec Pavel Liška. Na Špičáku těsně u silnice už léta stojí

tmavý domeček s názvem Liščí farma. Anglicky se liška řekne fox, čímž milovníky sportu nejspíše napadne Běh Terryho Foxe proti rakovině.

Čím si liška takovou pozornost zasloužila? Asi proto, že tento tvor byl pro svoji „inteligenci“ dáván za příklad i člověku. A tak vznikla řada lidových rčení, kterými označujeme vychytralého člověka liškou podšitou, lstivým lišákem apod. Říká se také, že chytrá liška se dvakrát nespálí, což nám připomíná, abychom byli ostražití a nenechali se opětovně napálit, čili se nechytit dvakrát do stejné pasti. Ale neměli bychom chytrost lišek moc přeceňovat. Nejde o lidské vlastnosti v přeneseném významu, ale o pudové jednání, ve kterém hrají hlavní úlohu bystrý zrak a výborný sluch a čich, jichž liška využívá pouze k tomu, aby se jako predátor uživila a ochránila svoji početnou rodinu.

Královna noci na jaře škodí za dne

Jen málokdy ji však můžeme spatřit. Jako typicky noční živočich vychází na lov hlavně za soumraku. Jen na jaře, kdy jsou noci krátké a musí se starat o četné potomstvo, je nucena výjimečně lovit i za dne. V této době liška obecná napáchá na domácím zvířectvu i na lovné zvěři nejvíce škod. Loví i větší kořist – zajíce, srnčata, bažanty, kachny, domácí drůbež a nepohrdne ani zdechlinami. Z těchto důvodů je člověkem od pradávna pronásledována. Díky svým výtečným smyslům často uniká nástrahám

myslivců, a proto lišek v naší krajině spíše přibývá. Nárůst populace je způsoben také tím, že od začátku tohoto století byla díky orální vakcinaci lišek v České republice vymýcena obávaná vzteklna, která je přenosná a ohrožující rovněž

člověka. V minulosti silně decimovala liščí populaci. Zkazky o možném setkání v lese s krotkou lištičkou, mající vzteklinu, svého času děsily malé děti.

Dnes nemá tato šelma psovitá, jež stejně jako ostatní psovité šelmy značkuje svá teritoria, mimo člověka nepřítel. Její přirozená teritoria (les) jsou již obsazena, a tak postupně proniká nejen do zemědělské krajiny, ale i do zastavěných aglomerací. Zde mění, jako mnozí jiní živočichové, svůj způsob života a přizpůsobuje se na lidské činnosti tím, že navštěvuje nejen kurníky, ale i popelnice, skládky, nebo se živí odpady potravinářského průmyslu. Místo v norách se usidluje v teplovodních či melioračních kanálech.

Kaňkování a myškování

Říje (kaňkování) probíhá u lišek na konci zimy, nejčastěji koncem února. Po zhruba 52 dnech březosti vrhá v noře 3 – 12, nejčastěji pět mláďat, která jsou dvanáct dní slepá. Od jednoho měsíce jsou již přikrmována natrávenou kašovitou potravou. S výchovou mláďat pomáhá i lišák, který v prvních týdnech přináší potravu před noru. Liščata se osamostatňují po půlroce. Tehdy již sama dovedou lovit menší kořist. I když potrava lišek je velmi rozmanitá, velké procento tvoří hlodavci, za což jim naopak můžeme být vděční. Je zážitek pozorovat lišku při takzvaném myškování, kdy na louce při svitu měsíce vyhrabuje hnízda hrabošů a hraje si s nimi jako kočka s myši.

Hon na lišku

Přesně takhle se jmenuje jeden, na českých televizních kanálech často reprízovaný, díl kontroverzního seriálu Třicet případů majora Zemana. Pod termínem „hon na lišku“ si ale nejčastěji představíme tradiční britskou loveckou kratochvíli. Teprve před devíti lety, přesněji 18. února 2005, vstoupil v Anglii a Walesu konečně v platnost zákon, zakazující hon na toto nebohé zvíře. Zákon zakazuje nejen hon na lišku, ale i na norka, zajíce a vysokou za použití psů, neboť takový způsob lovu je sice tradiční,

Mladé lišky, Foto Ivan Lukeš

Pokračování na straně 11

Šumavský koutek zoologa

Liška obecná

Dokončení ze strany 12

leč krutý. Lovenému zvířeti způsobuje obrovský stres a má za následek jeho extrémní vyčerpání. Dá se říci, že tím skončil dlouholetý boj, jenž rozdělával britskou veřejnost na dva tábory: příznivci tradičního lovu versus ochránci zvířat. I tak se příslušníci britské šlechty nechali slyšet, že zákon hodlají porušovat a lovit lišky za pomoci loveckých psů budou i dál.

Podle českých mysliveckých zákonů je možno lišky lovit po celý rok, včetně období rozmnožování. To je zase ostuda naší legisla-

tivy. Mláďata i toho nejškodlivějšího živočicha si nezaslouží, aby po odlovení matky umírala několik dní hladem.

LCK s využitím knihy Šumava objektivem zoologa od Ivana Lukeše z Muzea Šumavy v Kašperských Horách

Autor Ivan Lukeš, jehož výstavu fotografií šumavských zvířat nyní můžete zhlédnout v galerii Muzea Šumavy v Kašperských Horách, Foto VCH

Trocha historie nikoho „nezabije“

Sólista ze Šumavy

Tento rok uběhlo 100 let od narození pana Karla Brůhy, rodáka z Čachrova, učitele na několika školách v Klatovech a okolí, především tělocvik a češtiny. Pan Brůha se narodil v lednu 1914 v početné rodině 10 dětí řídícího učitele Václava Brůhy a zakladatele Obecné školy v Čachrově.

U příležitosti tohoto výročí, a zároveň výročí osvobození západní části Československé republiky americkou armádou dne 5. května 1945, dovoluji si touto cestou vzpomenout na jeho životní epizodu, která však ovlivnila život celé naší rodiny až do roku 1989.

Karel Brůha v Hojsově Stráži roku 1953

Náš otec jako důstojník čsl. armády 35. pěšího pluku v Plzni v posledních dnech konce 2. světové války byl nucen se skrývat v lesích kolem obce Zhůří, jelikož byl varován před hrozcím zatčením gestapem, kde byla evidována rukojmí pro případ výměny německých válečných zajatců za zajatce vítězné armády. Jelikož v té době se již z Bavorska blížila k území protektorátu americká armáda, měl to štěstí kontaktovat se s Američany již 3. května 1945 v území, kde poslední američtí vojáci položili své životy za naši svobodu. Jejich ubytování mezi českými rodinami v Čachrově a Velharticích nebylo tudíž přijímáno jednoznačně a bylo poznamenáno touto tragickou událostí.

České obyvatelstvo brzy zjistilo, že vítězná armáda má zákaz postupovat dále do vnitrozemí, než-li na úroveň Plzně a Strakonice, což bylo pro všechny obrovským zklamáním. Proto v souvislosti s 69. výročí osvobození západní části naší republiky americkou armádou považuje naše rodina za povinnost touto cestou věnovat vzpomínku i našemu otci, který za naše osvoboditele vždy považoval americkou armádu.

Současně vzpomínáme i na jeho poslední skautské působení do r. 1951, kdy na základě zkušeností z války, jak přežít „pod širákem“ v drsné přírodě, se rozhodl zabezpečit včasný přechod zhruba 15 rodinám po roce 1948 do poválečného Německa. Jednalo se o lidi, kterým hrozilo zatčení za tzv. protistátní činnost. Jako rodák ze Šumavy věděl, že tyto akce je nejbezpečnější vykonávat v těžkých povětrnostních podmínkách, tj. ve vánici nebo v dešti.

Náš otec jako bývalý voják zanechal v srdcích naší rodiny mnoho nejasných vzpomínek, ale také užitečných životních zásad, které nám posloužily k přežití v těžkých životních situacích, zejména v období 50. let, kdy naše rodina nevěděla dne ani hodiny, zda se neobjeví za dveřmi „pánové v kožených kabátech“, tolik se podoba-

bající gestapu v poválečných filmech. Já s bratrem jsme si s obdivem chránili pár amerických časopisů z r. 1945, ale naše maminka tu dobu odnesla na psychickém zdraví. Díkybohu, že nikdo na druhé straně šumavských hřebenu zbytečně nemluvil a všichni se v bezpečí dostali do svobodného světa, kde rovněž žila část našich příbuzných, opustivších Československo hned po roce 1945.

Našemu otci dlužíme tuto tichou vzpomínku jako zásadovému člověku, který se nezalekl pomoci svým bližním ani v dobách velice krutých. Sám byl znám v Klatovech jako apolitický a skromný všestranný sportovec, který vychoval mnoho mladých lidí k lásce k lyžování, plavání, atletice, lednímu hokeji, ale především k Šumavě, což se traduje v celé naší rodině.

Karel Brůha

13. 5. 1945 Čachrov – loučení s Američany

Trocha historie nikoho „nezabije“

Před 79 lety byla v Železně Rudě zničena Švehlova lípa

Lípa je českým národním stromem. Termín „Švehlova lípa“ označuje lípy, které byly vysázeny v nejrůznějších koutech naší vlasti ve 30. letech minulého století, shodně na počest tehdejšího demokraticky smýšlejícího ministerského předsedy Antonína Švehly. Vůbec první taková se po roce 1848 podle historických pramenů objevila v obci Cehnice v dubnu 1933. Tradice vysazování Švehlových lip pokračovala i v následujících letech. Některé stromy zaschly, jiné vydržely až do dnešních dnů. Naposledy byla Švehlova lípa vysazena v roce 1948 v Huštěnovicích. Stranou nezůstala ani Železná Ruda. První noc po vítězství Henleinovců však došlo k jejímu zničení. Devětatasedmadesát let stará událost byla popsána na titulní straně klatovského Šumavenu, demokratického listu pro zájmy Pošumaví. Článek vyšel v sobotu 1. června 1935. Dále již doslovná citace autora:

„V noci z 19. na 20. května roku 1935 oslavovali Němci v Železně Rudě vítězství Henleinovy volební skupiny – s velkým bombastem a nadšením. Po této oslavě, když se účastníci její, opojení slávou Henleinovou, rozcházeli, byla zničena Švehlova lípa, kterou státní lesní zpráva vysadila loni na jaře na počest státníka Antonína Švehly v háji, asi půl kilometru od bavorských hranic vzdáleném. U lípy byl zaražen do země sloupek a na něm nesla emailová destička pamětní nápis: „Švehlova lípa, zasazená 1934.“ Tato Švehlova lípa byla hned v noci po vítězných volbách henleinovskými surovými Němci ořezána a zničena a tabulka s nápisem byla rozbita. O této zločinné příhodě, kterou měla být pokálena čest našeho vynikajícího státníka A. Švehly a celé republiky vůbec, byla podána samozřejmě ihned zpráva okresní správě politické, která jistě splní právě tak jako četnictvo důkladně svoji povinnost. Ale nestačí, aby zlosynové byli vypátráni a příkladně potrestáni a nestačí také, že českoslov. státní lesní správa vysadila hned na místě zničené lípy lípu novou. Jest nutno, aby bylo promluveno důrazně slovo také s obcí železnorudskou. Tato obec, která je živa z peněz českých turistů, a kde do nedávna měli většinu klidní starousedlí němečtí sedláci a živnostníci, oděla se přes noc hávem henleinovským. Do tábora henleinovského se přihlásili nejen přívrženci rozpuštěné strany německých nacionálů (národních socialistů), ale přímo proudem se tam valili přívrženci všech německých stran ostatních: agrární (hlavně!), křesťansko-sociální i sociálně demokratické, ačkoliv ještě po zájezdu sociálních demokratů klatovských a plzeňských jsme slyšeli mnoho řečí, jak bylo v Železně Rudě henleinovcům odzvoněno. Devatenáctý květen však, bohužel, ukázal, že henleinovská velryba pohltila z velké části také sociálně demokratického Jonáše.

A je zajímavé, že v době, kdy pán Německa, Adolf Hitler, otec hakenkrajclerů i henleinovců (jedni jsou za osmnáct a druhí za dvacet bez dvou), vyhlásil boj do úplného zničení všemu neněmeckému, nakazuje sterilisaci a hlásá čistotu německé rasy, vládne Železně Rudě jako starosta Wenzl (!) Skalitzky, bývalý učitel na německé přeležárně v Úborsku, syn porodní báby, která byla rodem ryzí Češkou a německy snad ani

neuměla... Tento Wenzl Skalitzky hrál si ovšem v Úborsku na kovaného Germána, ale když zapadl podroušen do některé z okolních českých vesnic, spadlo z něj německé brnění a Wenzl Skalitzky počal hovořit svým mateřským jazykem, kterého se zřekl.

Když byla tato německá přeležárna, jež byla postavena hlavně z peněz Sulferajnu, zrušena a do její budovy se nastěhovala škola česká, Skalitzky se musel vystěhovat a po kratším „působení“ v dědinách pošumavských se stal on, člověk s českou krví, purkmistrem v Železně Rudě a jest tedy teď hlavou tamních henleinovců, kteří stejně jako hakenkrajcleré bojují za čistotu německé krve a německé rasy!

Na nějakém Wenzlu Skalitzkém by ovšem málo sešlo. Ale okolnost, že bodří sedláci němečtí zaměnili nejen v Železně Rudě, ale v celém Pošu-

Květen 1945 – osvobození Čachrova americkou armádou, foto z rodinného archívu Karla Brůhy

Pokračování na straně 13

Trocha historie nikoho „nezabije“

Před 79 lety byla v Železné Rudě zničena Švehlova lípa

Dokončení ze strany 12

Květen 1945 – osvobození Čachrova americkou armádou, foto z rodinného archivu Karla Brůhy

maví, jak jsem, bohužel, správně předvídal, svůj zelený prapor za prapor henleinovců, takže henleinovská povodeň se rozlila až k Janovicům, Strážovu, Čachrovu a po Sušici, na sever pak až ke Kdyni, Domažlicům a dále na východ až po Staňkov a samu Plzeň, jak jsem opět předpovídal, tato okolnost jest ovšem smutným důkazem politické zralosti a schopnosti naší vlády, která stranu henleinovskou, nejen, jak sliboval Bechyně na Moravě, „do týdne“ nerozpustila, ale ona přímo dovolila a souhlasila, aby Henleinovci šli do voleb, do všech voleb se svou vlastní, samostatnou kandidátní listinou.

Ba, naše slavná vláda dokonce vyslala celé čtyři četnictva pěšího i motorového, aby Henleina při volební agitaci doprovázely a aby mu nebyl zkřiven ani vlásek na hlavě. A právě tato vládní ochrana jest, jak správně uvádí pražská „Samostatnost“, mezi těmi pákami, které dopomohly vůdci odbojných československých Němců – k milionu hlasů!!!“

Připravila LCK

Ohlédnutí za sezonou mladých šumavských sjezdařů

Pro lyžaře letošní superšpatná zima je dávno za námi. Většina lyžařů bude na ni vzpomínat ve zlém. Přesto neuškodí se ještě ohlédnout a pokusit se připomenout to radostné, co se šumavským lyžařům podařilo. Nejprve Šumavský pohárek: To, že se letošní seriál tohoto tradičního závodu mladých sjezdařských závodníků odjel v plánovaném rozsahu, byl hotový zázrak. Zatímco v republice byly ¾ závodů dětí i dospělých zrušeny, areály SA Špičák, Belveder, Kramolín a Arber ve spolupráci s obětavými organizátory dokázali uskutečnit všech 6 závodů, z nichž se následně hodnotí celkové výsledky Šumavského pohárku. Nejlepších výsledků dosáhli v tomto ročníku závodníci SA Špičák, kteří získali 3 prvá místa. Mimořádné výkony podaly Adéla Brožová a Dominika Tolarová, obě z SK Špičák, které zvítězily ve svých kategoriích ve všech šesti závodech, a David Janda a Kristina Lebová, oba z SA Špičák, kteří byli na nejvyšším stupni 5x. Pro stručnost přinášíme pouze výsledky šumavských závodníků, kteří se umístili do pátého místa:

Superpřípravka:

1. Lebová Kristina 2007 SA Špičák
2. Hojáková Sylvie 2007 Ski klub Železná Ruda
1. Janda David 2007 SA Špičák
3. Schejbal Jan 2007 Ski klub Železná Ruda

Přípravka :

1. Ziková Eliška 2004 SC ZWIESEL
2. Nováková Laura 2005 TJ Tatran Železná Ruda
3. Zemanová Nicole 2005 SC ZWIESEL
4. Jandová Kateřina 2005 SA Špičák
5. Altmannová Kateřina 2004 SA Špičák
1. Maxa Adam 2004 SA Špičák
3. Pech Tobiáš 2004 TJ Tatran Železná Ruda
5. Ševčík Jiří 2004 SA Špičák

Předžáci :

1. Tolarová Dominika 2002 SK Špičák
2. Červená Natalie 2003 SK Špičák
- 1 Linhart Adam 2002 SC ZWIESEL

2. Matějovič Filip 2002 SK Špičák
3. Zítek Michal 2003 SK Špičák
4. Ruml Matěj 2002 SA Špičák
5. Malý Martin 2003 TJ Tatran Ž.Ruda

Mladší žáci:

1. Marešová Andrea 2000 TJ Tatran Železná Ruda
2. Šormová Michaela 2001 SK Špičák
4. Koželuhová Tereza 2000 SA Špičák
5. Ziková Barbora 2001 SC Zwiesel
2. Macalík Daniel 2000 TJ Tatran Železná Ruda
3. Garba Matyáš 2001 TJ Tatran Železná Ruda
5. Najman Matěj 2000 TJ Tatran Železná Ruda

Starší žáci:

1. Brožová Adéla 1999 SK Špičák
2. Hálová Veronika 1998 ST Šumava
3. Vybíralová Tereza 1998 SK Železná Ruda
1. Najman Filip 1999 TJ Tatran Ž.Ruda
4. Korytář Milan 1999 SA Špičák

Celkové výsledky pohárku však nedávají zcela objektivní obraz o výkonnosti některých závodníků. Nejlepší šumaváci totiž startovali na republikových závodech, takže nemohli stihnout dostatek pohárkových závodů. Proto musíme vyzdvihnout hlavně tyto závodníky, kteří dělají dobré jméno železnorudskému regionu a současně jej propagují u lyžařské veřejnosti. Nejúspěšnějším z nich byl letos Marek Mueller z SK Špičák v kategorii st. žáků, který se dostal dokonce do české reprezentace a železnorudská školačka Bára Ziková, která skvěle reprezentovala Plzeňský kraj na celostátní zimní olympiádě. V republikových závodech si dobře vedli ještě Milan Korytář z SA Špičák a Vítězslav Garba

z SK Špičák. Z děvčat dominovala v této sezoně Tereza Nová z SC Černý, která se dostala do špičky českých starších dorostenek a dobře si vedly též Daniela Šormová z SC Černý a Aneta Alexandrová z SK Špičák. Žalostně dopadli letos junioři a dospělí lyžaři, pro něž nebylo možno za celou zimu ani jednou postavit tréninkovou trať, ani uspořádat jediný závod. Doplatili na to nejvíce závodníci Dan Láška a Václav Kulich z SA Špičák, jediní dva závodníci Plzeňského kraje, kteří již tři roky startovali úspěšně na seriálech mezinárodních republikových závodů FIS. Oba sice trénovali pilně alespoň ve volné jízdě, ale na dobré umístění v pěti závodech, jichž se zúčastnili, přes velkou snahu neměli tentokrát jedinou šanci. Na konci sezony vyrazilo několik nejmladších na vyhlášený mezinárodní závod Kindstroffy do rakouského Zauchensee. V obrovské konkurenci tam železnorudský region skvěle reprezentovali, když Barbora Ziková zvítězila, její sestra Eliška byla pátá, Nicole Zemanová sedmá, Kristina Lebová desátá, Adam Maxa 18., Jakub Špičák 24. a Štěpán Ševčík 25. Všichni sjezdaři doufají, že letošní zima byla jediným výstřelkem tohoto století a již ta příští bude vypadat, jak se sluší a patří.

Jarda Frič

Šumavští kluci dopadli skvěle i ve velkém veřejném závodě na Lipně, kde zvítězil Adam Maxa z SA Špičák před Jakubem Andělem ze Slj. Plzeň a Tobiášem Pechem z Tatraru Ž. Ruda

GLOSA

Lyžaři se zachovali letos k vlekařům hodně špatně. Velmi špatná zima s malým množstvím srážek a s minimem mrazivých nocí nadělala lyžařským areálům hodně starostí a způsobila jim mnoho ekonomických škod. Přestože všichni, kteří mají k dispozici umělé zasněžování, připravili lyžařům za cenu enormního úsilí od prosince bez přerušení až do poloviny března relativně dobré lyžování na volných sjezdovkách, zachovali se k nim návštěvníci i obyvatelé Šumavy hodně špatně. Místo aby sledovali aktuální stav na webových stránkách areálů, dali na zaručené zprávy o tom, jak je to všude špatné a někteří lyžovat vůbec nechodili. Jiní v hojném počtu vyráželi na Javor, kde za vyšší jízdné stáli často dosti dlouhé fronty a často se po jedenácté hodině pachtili v hluboké oranici. Pokud se čeští lyžaři příští rok nevzpamatují, je docela možné, že některé

areály skončí a na těch posledních, které přežijí, budou lyžaři stát předlouhé fronty a budou lyžovat na přeplněných sjezdovkách. Mnoho jich dalo přednost dovoleným v Alpách. Nic proti tomu, ale pokud lyžaři vyjždí bez řádného rozježdění, riskují úraz svůj, nebo jiného lyžaře, a když k němu náhodou nedojde, často si zkazí drahou dovolenou jen tím, že nebudou technicky ani fyzicky schopni využít ty skvělé možnosti alpských areálů.

Tato katastrofální zima dopadla těžce nejen na vlekaře, ale i na další podnikatele v cestovním ruchu. Možná by stálo za pokus zkusit nastolit vzájemnou spolupráci a podporu podobným způsobem, jakým postupují všechna moderní lyžařská střediska u nás. Pokud se jim toto podaří a pokud se jim podaří přitáhnout české lyžaře do Čech, vyplatí se to všem. A doufejme, že se vrátí na Šumavu i právě české zimy.

Jarda Frič

Letní sezóna biatlonistů se úspěšně rozjela

Sezona letního biatlonu 2014 začala pro závodníky Tatrany velmi úspěšně. Počátkem dubna se naplno rozjel seriál oblastních závodů v letním biatlonu ve všech krajích ČR. Závodníci našeho oddílu se velmi aktivně zapojili ihned od počátku do bojů o co nejlepší umístění a body do celkového hodnocení Českého poháru, jak v soutěži jednotlivců, tak i v soutěži klubových družstev v rámci celé ČR. Podle celoročního plánu jsme se zúčastnili v měsíci dubnu čtyř závodů, a to 5. 4. Tábor (rychlostní závod), 6. 4. Praha – Žižkov (38. ročník Žižkovské stuhy – rychlostní závod), 12. 4. Kadaň (rychlostní závod) a 13. 4. Beroun (vytrvalostní závod).

Jednalo se o velmi silně obsazené závody. Proti jiným létům se počty závodníků výrazně zvýšily hlavně v kategoriích žactva. Je nutné konstatovat, že naši závodníci v této konkurenci mají velmi dobrou bilanci. Ve čtyřech absolvovaných závodech vyválčili celkem 20 medailových umístění: Tábor 5, Praha 6, Kadaň 4, Beroun 5. Na těchto výborných výsledcích se podílela řada našich závodníků, jak žáků, dorostu, juniorů, tak i dospělých. 12 x 1.místo : 3x Tereza Fischerová a Vojtěch Novotný, 1x David Tolar, Petr Mejstřík, Michal Landiga, Michal Pscheidt, 2x Michal Svítíl, 5 x 2.místo : Michal Svítíl, Vojtěch Novotný, Ondřej Novotný, David Tolar, Petr Mejstřík, 3 x 3.místo : 2 x Robert Svítíl, Tomáš Matějka.

V měsíci květnu nás čeká opět řada kvalitních závodů po celé ČR:

3. 5. Staré Město p.L.	3 závody (vytrvalostní závod, štafety, Target sprint)
4. 5. Střelecké Hoštice	rychlostní závod
8. 5. Mochtín	okresní přebor v přespolním běhu
24. 5. Plzeň-Košutka	2 závody (rychlostní závod, štafety)
25. 5. Litice	2 závody (rychlostní závod, Target sprint)
31. 5. Železná Ruda	závod s hromadným startem
31. 6. Chlumčany	vytrvalostní závod

31. května pořádá TJ Tatran – oddíl biatlonu na Belvederu 14. ročník Belvederského letního biatlonu – závodu s hromadným startem. Zveme veřejnost na atraktivní závod v biatlonu.

Start závodu je v 11.00 hod.

Jiří Pscheidt

Zleva: Robert Svítíl, Miroslav Štádl a vítězové jednotlivých kategorií Petr Mejstřík, Vojtěch Novotný, Michal Svítíl a Tereza Fischerová

Vítězka 38. ročníku Žižkovské stuhy 2014 Tereza Fischerová

Fotbalové jaro 2013 / 2014 (tabulky k 5. 5 .2014)

Další kola mistrovských zápasů jsou za námi a musíme poděkovat několika skalním fanouškům, kteří s námi jezdí i na venkovní zápasy a nezlomili nad námi hůl. Pořád je o co hrát. Stejně tak děkujeme za podporu všem, kteří chodí fandit na naše domácí zápasy.

Muži „A“ – Okresní přebor

19. 4. 2014 Žel. Ruda „A“ – TJ Sušice „B“ 2:2 6:7 PK
(za domácí Jakub Lehečka a Jaroslav Duda)
26. 4. 2014 Vrhavěč „A“ – Žel. Ruda „A“ 3:1
(za hosty skóroval David Greiner)
3. 5. 2014 Žel. Ruda „A“ – Hrádek „A“ 1:1 4:5 PK
(za domácí vyrovnával Jakub Lehečka)

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK
1.	Chanovice	20	13	6	1	48:18	48	3
2.	Hrádek A	19	8	9	2	37:22	38	5
3.	Luby B	19	9	5	5	39:26	34	2
4.	Vrhavěč A	19	8	6	5	32:27	34	4
5.	Sokol Běšiny	19	7	7	5	36:33	34	6
6.	Klatovy B	20	10	3	7	49:38	33	
7.	Velký Bor	20	9	4	7	30:32	33	2
8.	Bolešiny A	19	8	4	7	41:42	31	3
9.	TJ Sušice B	20	7	6	7	44:38	30	3
10.	Nezamyslice	20	8	5	7	33:32	30	1
11.	Janovice A	19	7	5	7	43:32	29	3
12.	Malý Bor	20	4	5	11	34:40	19	2
13.	Žel. Ruda A	20	2	4	14	37:72	10	
14.	FC Švihov	20	2	1	17	24:75	7	

Další následující zápasy:

17. 5. 2014 Žel. Ruda „A“ – Janovice „A“ 17.00 Sobota
24. 5. 2014 FC Švihov – Žel. Ruda „A“ 17.00 Sobota
31. 5. 2014 Žel. Ruda „A“ – Malý Bor 17.00 Sobota
7. 6. 2014 Nezamyslice – Žel. Ruda „A“ 17.00 Sobota
14. 6. 2014 Žel. Ruda „A“ – Chanovice 17.00 Sobota

Muži „B“ – IV. třída sk. „A“

19. 4. 2014 Žel. Ruda „B“ – Neznašovy 1:1 5:4 PK
(za domácí Filip Brož)
27. 4. 2014 Vrhavěč „B“ – Žel. Ruda „B“ 9:0
3. 5. 2014 Žel. Ruda „B“ – Bolešiny „B“ 3:0
(za domácí hattrick Filip Brož)

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK
1.	Dešenice	18	16	1	1	103:22	50	1
2.	O. Nýrsko B	18	15	1	2	112:29	46	
3.	Vrhavěč B	18	12	2	4	53:28	39	1
4.	S. Měčín B	18	11	0	7	53:37	33	
5.	Bolešiny B	18	10	1	7	47:48	32	1
6.	Neznašovy	18	9	1	8	58:45	28	
7.	Bezděkov B	17	9	1	7	45:45	28	
8.	Měcholupy B	18	7	2	9	40:45	25	2
9.	SK Ježovy	19	6	2	11	30:53	20	
10.	S. Diažov	19	6	1	12	29:57	19	
11.	S. Křenice	19	5	2	12	36:64	18	1
12.	Žel. Ruda B	18	2	2	14	23:90	10	2
13.	Spůle	18	1	2	15	13:79	6	1

Další následující zápasy:

17. 5. 2014 Žel. Ruda „B“ – O. Nýrsko „B“ 14.15 Sobota
24. 5. 2014 S. Křenice – Žel. Ruda „B“ 17.00 Sobota
31. 5. 2014 Žel. Ruda „B“ – Spůle 14.15 Sobota
8. 6. 2014 Měcholupy „B“ – Žel. Ruda „B“ 17.00 Neděle
14. 6. 2014 Žel. Ruda „B“ – SK Ježovy 14.15 Sobota

Dorost – Okresní přebor

20. 4. 2014 S. Hradešice – Žel. Ruda 5:1
(za hosty snižoval František Zelenka)
27. 4. 2014 Žel. Ruda – Nezamyslice 4:2
(Milan Telin, Jiří Jelínek, Ondřej Novotný a Lukáš Hájek)

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK
1.	Bolešiny	2	0	0	2	51:23	26	26
2.	S. Hradešice	2	2	0	0	35:17	26	20
3.	Janovice	2	2	0	0	37:23	22	16
4.	Nezamyslice	2	0	0	2	30:41	13	13
5.	Žel. Ruda	2	1	0	1	24:43	12	9
6.	Švihov	2	1	0	1	20:50	9	6

Další následující zápasy:

18. 5. 2014 Žel. Ruda – Bolešiny 11.00 Neděle
25. 5. 2014 Žel. Ruda – S. Hradešice 11.00 Neděle
1. 6. 2014 Nezamyslice – Žel. Ruda 10.00 Neděle
8. 6. 2014 Žel. Ruda – Janovice 11.00 Neděle
15. 6. 2014 Žel. Ruda – Švihov 11.00 Neděle

Připravil fb

ŽELEZNÁ RUDA TENKRÁT A TEĎ

Kress 1935 – 2014 – V roce 1935 bylo zprovozněno nové moderní oddělení Finanční stráže Železná Ruda. Budova stála poblíž hotelu Praha. V přízemí byly dvě služební kanceláře a menší byty 1+1. Ve dvou hořejších patrech se nacházely byty 2+1 a 3+1, celkem měla budova asi 14 bytů. Mezi dámským osazenstvem budovy docházelo k pravidelným konfliktům, proto se mezi místními nazýval dům posměšně „Rafanda“. Problém ubytování během služby byl dlouho bolavým místem finanční stráže. Často museli finančníci spát v nevyhovujících provizorních podmínkách. V Železné Rudě jich sloužilo 25. Čerpáno z knihy Z. Roučky Šumavou ze svobody do opony se souhlasem autora, Foto fb

Od debaklu až k vítězné vlně

Turnaj 19. 4. 2014 v Klatovech – sestava: brankář Ondřej VLACH, obrana: Milan FUNĚK, Tomáš HANZLÍK, útok: Felix Jonathan KOPECKÝ, Antonín LUČAN, střídali: Pěťa NGUYEN, Jan LUČAN; Výsledky: Klatovy B – Železná Ruda 4 : 2 (branky za Rudu 2x Antonín LUČAN), Klatovy C – Železná Ruda 5 : 1 (branka za Rudu Jan LUČAN), Mochtín – Železná Ruda 2 : 2 (branky za Rudu Antonín LUČAN, Milan FUNĚK). Naši hráči se na turnaji rozjížděli postupně. Dojem z prvního zápasu dobrý, druhý zápas ještě lepší a do třetího dali naši minizáci srdíčko a hráli výborně. Prohrávali 0 : 1, 2 min. před koncem již vedli 2 : 1, avšak poté si nechali dát těsně před ukončením zápasu branku na 2 : 2. Celkově si však obě mužstva, jak Mochtín, tak Ruda, spravedlivě rozdělili body za remízu. Všichni hráči hráli výborně. Chtěl bych vyzdvihnout Ondřeje VLACHA v bráně (opora mužstva) a dále Felixe Jonathana KOPECKÉHO. Výborně bojoval, rychlost a výborná vytrvalost. Zjistili jsme, že pro naše hráče bude zřejmě nejlepší, když si zatrénujeme půlhodiny před zápasem, abychom do zápasů vlétli naplno. Co se týče fyziky dětí, tak ta je na velmi dobré úrovni. Zatímco ostatní hráči jiných mužstev „mleli z posledního“, my bychom, troufnu si říct, odehráli ještě jeden zápas bez problémů, a to ostatní mužstva čítala 10 a více dětí na mužstvo. Celkový dojem z turnaje s ohledem na výkon mužstva velmi dobrý.

Turnaj 27. 4. 2014 v Kolinci – sestava: Ondřej VLACH, Milan FUNĚK, Tomáš HANZLÍK, Felix Jonathan KOPECKÝ, Marek JÍCHA ml., střídali: Sebastian GREINER, Matyáš JÍCHA; Výsledky: Kolínek – Železná Ruda 5 : 6 (branky za Rudu 3x Milan FUNĚK, 2x Marek JÍCHA ml., 1x Felix Jonathan KOPECKÝ), Klatovy A – Železná Ruda 8 : 0, Sušice A – Železná Ruda 5 : 0. Celkový dojem velmi dobrý.

Turnaj 3. 5. 2014 v Nýrsku – sestava: Ondřej VLACH, Milan FUNĚK, Tomáš HANZLÍK, Antonín a Jan LUČANOVI, Marek ml. a Matyáš JÍCHOVI, Felix Jonathan KOPECKÝ, Sebastian GREINER, Pěťa NGUYEN, Jan SCHEJBAL. Z důvodu nepříznivé počasí (mrholení a 3 stupně nad nulou) se hrály pouze 3 zápasy po 15 min. Výsledky: Železná Ruda – Nýrsko 1 : 2 (gól za Rudu Milan FUNĚK), Železná Ruda –

Kolínek 0 : 7, Železná Ruda – Svatobor Hrádek 1 : 1 (gól za Rudu Tomáš HANZLÍK). Proti Nýrsku naše mužstvo vedlo 1 : 0, následně však prohrálo. Hned od 1. zápasu byly vidět individuální chyby všech hráčů, laxnost a nesoustředěnost. Útočníci se nevraceli, obránci nesmyslně přihrávali soupeři na střed hřiště. Tím vším s sebou bohužel stáhli brankáře Ondřeje VLACHA, který jako jediný podal standardně velmi dobrý až výborný výkon. Nebýt jeho, tak nám nestačil ani kufr od auta na ty banány, co bychom si přivezli z turnaje. Už takhle těch banánů bylo dost (banán = obdržení gól). Prál bych vám slyšet trenéra Davida Greinera, který minizáky na tento turnaj doprovázel, bezprostředně po zápasech přes telefon. Myslel jsem, že to s ním šlehe. Za předvedený výkon ode mě minizáci na nejbližším tréninku dostali v kabině každý svůj díl kritiky. Poslední dobou se mi ale líbí hojná účast na trénincích.

Turnaj 10. 5. v Mochtíně – sestava: brankář Ondřej VLACH, obrana – Milan FUNĚK, Marek JÍCHA ml., útok – Felix Jonathan KOPECKÝ, Antonín LUČAN, Tomáš HANZLÍK, střídali : Pěťa NGUYEN, Jan LUČAN. Výsledky: Klatovy C – Železná Ruda 0 : 3 (branky za Rudu Tomáš HANZLÍK, Felix Jonathan KOPECKÝ, Antonín LUČAN), Mochtín – Železná Ruda 1 : 5 (branky za Rudu Jan a Antonín LUČANOVI, Milan FUNĚK, Felix Jonathan KOPECKÝ, Tomáš HANZLÍK), Hrádek u Sušice – Železná Ruda 1 : 4 (branky za Rudu Antonín LUČAN 2x, Jan LUČAN, Milan FUNĚK) Fyzicky jsme soupeře přehrávali a konečně jsme začali hrát po lajně.

Josef Škach, trenér

Děti se u májky pobavily

Penzion HABR v Železném Rudě připravil na zahradě čarodějnický rej pro všechny malé i velké čarodějnice. Za pomoci statných čarodějnic se již v předvečer akce konaly přípravy. Šicí stroj s horkou jehlou spíchl několik čarodějnických úborů, které na sebe následný den děti oblékly. Nechybělo ani to správné čarodějnické maskování. Vlastní program probíhal ve středu již od 16 hodin. Na zahradě byla připravená májka a děti si ji jako každý rok ozdoby. Na zahradu postupně přicházely i ostatní děti v kostýmech se svými rodiči a zahrada se za chvíli zaplnila. Pro děti bylo připraveno osm stání s různým zaměřením. Malovaly na chodník, probíhaly překážkovou dráhou atd. Černokněžník pro každého připravil čarodějné koště. Každý, kdo se zúčastnil soutěží, obdržel od hlavní čarodějnice „Letecký průkaz“, dárek a sladkosti. U ohně pak proběhlo loučení se zimou a přivítání jara. Zapálení ohně již netrpělivě očekávalo mnoho diváků. Došlo i na opékání tradiční uzeniny. Po setmění jsme se všichni vydali na lampionový průvod městem. Barevné lampióny nám svítily na cestu. Vše se podařilo i díky krásnému počasí. Však jsme si ho také společně s dětmi odpoledne vyčarovali! Za podporu akce děkujeme městu Železná Ruda, Železnorudskému pivovaru, pekárně Rejzl a samozřejmě zúčastněným. Těšíme se na příští rok, že se opět sejdem 30. dubna 2015 na zahradě pod penzionem HABR. Tímto již zveme další čarodějnice i ostatní návštěvníky. Obsáhlou fotogalerii z akce Rej čarodějnic v Železném Rudě najdete na

www.pkvylet.cz.

Text a foto:

Milan Sklenář

Momentka z fotbalového turnaje 19. 4. 2014 v Klatovech

Hráči naslouchají strategickým pokynům trenéra Josefa Škacha (uprostřed)

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj, www.facebook.com/ZeleznorudskyZpravodaj

Redakční rada: Lucie Charlotte Kopecká, Filip Brož, Václav Chabr (fotograf), příjem inzerce: Milan Kříž (místostarosta); e-mail redakce: lucky.kay@tiscali.cz, cappa@email.cz, vchabr@seznam.cz, kriz@zeleznaruda.cz.

Náklad: 1200 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.